

2003:55

Interpellation av Mikael Söderlund (m) om avgifter, böter och tillväxten i Stockholm

Det var en stad på frammarsch som den socialdemokratiskt ledda vänstermajoriteten tog över i Stockholm efter valet 2002. Socialbidragsberoendet hade under de föregående åren minskat med nära 50 procent och arbetslösheten med 40 procent. Inte på 25 år har bostadsbyggandet varit så omfattande som 2002. Under den borgerliga mandatperioden satsades tre miljarder kronor extra satsades på de prioriterade områdena skola, äldreomsorg och handikappomsorg under den förra mandatperioden, samtidigt som man genom att prioritera kärnverksamheten och konkurrensutsättning lyckats sänka skatten fyra år i rad och ändå nå ett stort överskott i finanserna.

Idag, mindre än ett år senare, är bilden en annan. De senaste rapporterna över den ekonomiska utvecklingen i Stockholm är ingen munter läsning. Att tillväxten har avstannat märks inte minst av att arbetslösheten har ökat kraftigt i Stockholm,. Samtidigt har antalet varsel nästan fördubblats jämfört med samma tid förra året. Siffror från Jobs and Society NyföretagarCentrum visar vidare att andelen nyregistrerade företag per tusen stockholmare är den lägsta sedan 1998. Då som nu var det socialdemokraterna som styrde i stadshuset. Dessutom fortsätter nyföretagandet att minska. Men situationen är tuff även för befintliga företag. Det framgår av att antalet konkurser i Stockholms län har ökat med nästan en tredjedel.

Dagens dystra ekonomiska läge kan självklart till viss del förklaras av den internationella konjunkturen. Men samtidigt är utvecklingen i Stockholm oerhört mycket sämre än i övriga Sverige. Ansvaret för detta faller tungt på den politik den nuvarande socialdemokratiskt ledda majoriteten för. Trots den sämre ekonomiska utvecklingen i Stockholm är majoritetens förslag till budget för 2004 oroväckande tom på förslag som kan leda till ökad tillväxt i Stockholm. Tvärtom för man en politik på område efter område är direkt tillväxtfientlig.

Vänstermajoriteten har sedan valet tagit ett flertal initiativ som försämrar förutsättningarna för inte minst de små företagen. Kioskägare, restaurantägare

och korvgubbar har fått se sina kommunala avgifter höjas kraftigt. Zooaffärer och ridskolor likaså. Trots återkommande uppmaningar från vår sida har man gjort detta utan att överhuvudtaget försöka utröna vilka konsekvenser de ofta mångdubblade avgifterna kommer få för stadens småföretagare. Men mer är att vänta. Majoriteten har redan fattat beslut om nya regler för stadens uteserveringar som inte bara blir ett hårt slag mot stadens krögare och caféägare. Det kommer också göra de Stockholms sommarmånader betydligt mindre trevliga för den såväl boende som stadens många gäster och besökare.

Ett minst lika allvarligt steg i fel riktning är socialdemokraternas parkeringspolitik. Majoritetens förslag om fördubblad boendeparkering, fördubblad avgift för parkeringsböter och en högre avgift på p-platser i staden är ytterligare ett led i en politik som straffar ut bilisterna i Stockholm och regionen. Bötesintäkter för intäkternas egen skull kommer inte medverka till att minska felparkeringarna. Socialdemokraternas förslag är vansinnigt då det innebär att en felparkerare i Stockholm riskerar högre böter än de vandaler som gick orsakade omfattande förstörelse av privat och offentlig egendom vid Stureplan på första maj.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Varför har majoriteten valt att inte göra några som helst analyserna av konsekvenserna för berörda företagare innan ni valde att höja avgifterna?
2. På vilket sätt anser Du att höjda avgifter, fler regleringar och ökat krångel främjar Stockholms möjligheter att ta sig ur den nuvarande ekonomiska tillbakagången?
3. Är Du beredd att genomföra konsekvensanalyser för näringslivet i samband med alla de framtida beslut som påverkar förutsättningarna för arbete, företagande och tillväxt i Stockholm?
4. Tycker Du att det är rimligt att bötesbeloppen riskerar att bli högre för den som parkerar fel än för den som vandaliserar privat och/eller offentlig egendom?

Stockholm den 14 maj 2003

Mikael Söderlund